

Arrest

nr. 125 383 van 10 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 13 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gezien de beschikking van 19 mei 2014 met toepassing van artikel 39/76, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

Gezien de replieknota van de verzoekende partij van 30 mei 2014.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 23 juli 2013 en heeft zich vluchteling verklaard op 24 juli 2013.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 9 augustus 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 25 september 2013.

1.3. Op 10 februari 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Libanese nationaliteit, bent u een ongehuwde, sjitische moslim en bent u geboren op 28 september 1985 te Harbata. Na acht jaar verhuisde u met uw familie naar Al Dahiya, een door Hezbollah gedomineerde regio in Zuid-Beirut. In het bezit van uw diploma "hotel/ restaurant" werkte u een drietal jaren in verschillende café's, hotels en restaurants tot u in 2010 uw eigen voedingswinkel opende. Tijdens uw vrije tijd ontmoette u veelal vrienden vanuit alle Libanese bevolkingsgroepen, zowel soennieten, christenen als druzen. Jullie gingen samen uit en nuttigden daarbij ook al eens graag wat alcohol. Op een novembermorgen in 2009 kwam u dronken terug na een avondje stappen in Junieh, toen vijf Hezbollah-militanten u onderweg naar huis tegenhielden. Als bewakers van de islamitische normen wilden zij u de les spellen. Voor een goede moslim is alcohol immers verboden. De vijf Hezbollah-aanhangers brachten u geblinddoekt en geboeid naar een onbekende plaats en sloegen u op het gezicht en de handen. Diezelfde middag werd u vrijgelaten en werd u geopereerd in het ziekenhuis. U besloot zich een tijdlang gedeisd te houden, maar dronk nog wel in beperkte mate. Wederom te diep in het glas gekeken, liep u in augustus 2011 opnieuw in het vizier van Hezbollah. De feiten van november 2009 herhaalden zich en u werd voor een tweede maal gearresteerd. Ditmaal liet Hezbollah zich echter tevens ontvallen dat u nogal veel contacten had met "hun vijanden", informatie die zij zeker gingen opvolgen. Nochtans waren de soennieten, christenen en druzen gewoon uw vrienden, collegae-restauranthouders waarmee u samen at en samen dronk. Bovendien vonden ze het niet kunnen dat u tatoeages had. Na één dag werd u vrijgelaten en diende u opnieuw behandeld te worden in het ziekenhuis. Omdat u niet kon lopen, bleef u enige tijd aan uw huis gekluisterd. Desondanks Hezbollah's verwittiging dat zij u heel goed in de gaten gingen houden om te zien of u "een goede persoon" zou worden, kon u niet aan de alcohol weerstaan. In juni 2012 was u samen met twee soennitische vrienden stiekem aan het drinken in uw winkel, toen zes Hezbollah-militanten plotseling binnenvielen. Op aantreffen van zowel de alcohol als uw soennitische vrienden werd u ditmaal drie dagen lang opgesloten, mishandeld en uitvoerig ondervraagd. Hoewel Hezbollah er voor 60% van overtuigd was dat u collaboreerde met soennieten, kreeg u nog een derde en laatste kans. Ofwel staakte u al het contact met hun vijanden, ofwel zou u vermoord worden. Dat zij hierover zouden waken, maakte Hezbollah u meer dan eens duidelijk. Na uw vrijlating diende u acht maanden lang een kinesist te raadplegen en was u sociaal geïsoleerd. Toch bleef u stiekem drinken, simpelweg omdat u het leuk vond. Tot 14 juli 2013 had Hezbollah u ook met rust gelaten. Totaal onverwachts kwamen zij die dag bij u thuis op bezoek. Zelf was u bij een vriend A.(...). Volgens uw familie bedreigden zij u met de dood en zouden zij u wel vinden. U vermoedt dat iemand Hezbollah erover had ingelicht dat u nog altijd aan het drinken was of dat u nooit een goede persoon zou worden. Bovendien zouden ze u wel eens naar Syrië kunnen sturen, zo vermoedt u.

Op 15 juli 2013 bent u via Baalbek Syrië binnengesmokkeld. Twee dagen later reisde u door naar Turkije waar u opnieuw twee dagen bleef. Met bijkomende tussenstops van enkele dagen in Griekenland, Italië en Frankrijk kwam u uiteindelijk in België aan op 23 juli 2013. Daags nadien diende u hier een asielaanvraag in.

Inmiddels vernam u van uw moeder dat onbekende mannen regelmatig jullie huis in de gaten hielden. De eerste keer was twintig dagen na uw aankomst in België, de laatste keer vijftien dagen geleden.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw originele identiteitskaart, uw originele rijbewijs, uw originele diploma van het middelbaar onderwijs, drie originele diploma's van uw hotel – en restaurantopleiding, een origineel bewijs dat u werkte voor het bedrijf 'Al Sukleen' en een medisch attest.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor toekenning van de vluchtelingenstatus, noch van de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

Vooreerst wekt de poging tot arrestatie vanwege Hezbollah op 14 juli 2013 enige verbazing op. U beweerde dat Hezbollah naar uw huis kwam om u te zoeken, op een moment dat u gelukkigerwijze afwezig was. Niettemin beweerde u eveneens dat u reeds tot driemaal toe door Hezbollah gearresteerd was, waarvan éénmaal bij u thuis alsook dat Hezbollah u telkens aankondigde u scherp in de gaten te zullen houden. Het is dan ook totaal niet aannemelijk dat Hezbollah op zulk een

onbeholpen en onbezonnen manier te werk gaat dat men zich er geeneens van vergewist dat de persoon die gevisieerd wordt op het moment van hun poging tot arrestatie al dan niet thuis is. Mocht Hezbollah u effectief hebben willen arresteren kan er toch van uit worden gegaan dat ze een dergelijke actie grondig zouden hebben voorbereid en ze zich er terdege van zouden hebben vergewist dat u op het bewuste tijdstip thuis was, een gegeven dat voor hen zeker wel mogelijk was daar u zelf te kennen geeft dat ze overal spionnen hebben. Bovendien is de door u geschetste gang van zaken waarbij Hezbollah uw familie waarschuwde u te zullen vermoorden als zij u zouden vinden (CGVS, p.18, 28, 31), uitermate bevreemdend. Temeer daar ook Hezbollah de inschatting kon maken dat uw familie u hierover meteen zou inlichten en u desgevallend allesbehalve naar huis zou terugkeren. De amateuristische aanpak waarop Hezbollah u op 14 juli 2013 zou hebben proberen in te rekenen is dermate opmerkelijk dat uw verklaringen in dezer totaal niet kunnen overtuigen.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat het niet duidelijk is waarom Hezbollah u precies van collaboratie met de soennieten zou beschuldigen en ze er zeker van zouden zijn dat u banden had met hun vijanden (CGVS, p. 20-22). U neemt aan dat "spionnen" Hezbollah informeerden over het niettemin onschuldige bezoek van uw soennitische vrienden en dat Hezbollah hieruit afleidde dat u zodoende geheime informatie over de organisatie doorsluisde. Gepolst welke informatie u volgens Hezbollah dan zou kunnen doorgeven aan de soennieten, vermoedt u dat het gaat om informatie over de regio, over de activiteiten, de logistiek en de uitrusting van Hezbollah. Voorgespiegeld dat uw soennitische vrienden bij u langskwamen en dan toch met hun eigen ogen zouden kunnen zien hoe Hezbollah in Al Dahiya opereerde, stelt u dat zij dat niet konden zien omdat zij niet bevoegd waren om naar al die plaatsen te gaan. Gevraagd waaruit Hezbollah afleidde dat u überhaupt wel gevoelige informatie zou kunnen overbrengen gezien noch u, noch uw familie politiek actief was, uit uw verklaringen ook niet blijkt dat u enige interesse hierin vertoonde en u gewoon in uw eigen winkel werkte, verschoont u dat u daar woonde en Hezbollah dacht dat u genoeg wist. Het hoeft geen betoog dat uw uitleg uiterst vaag en bevreemdend is en gegeven het door u geschetste profiel weinig geloofwaardig is. Waarop de sjiitische groepering zich verder nog baseerde om te veronderstellen dat u spioneerde voor de soennieten, weet u niet echt te zeggen. Hun aantijgingen waren immers vals, zo verzekert u. Dat elke soenniet in de ogen van Hezbollah een volgeling is van Ahmed Al Assier, notoir tegenstander van Hezbollah, is in deze een al te voorbarige uitspraak om persoonlijk aansprakelijk te worden gesteld voor collaboratie met de soennieten (CGVS, p. 23). Daarenboven had Hezbollah u reeds tweemaal aangehouden naar aanleiding van uw dronkenschap. Het valse voorwendsel van collaboratie hadden zij dan ook gemakkelijk achterwege kunnen laten. U hier dan ook mee geconfronteerd, verschoont u dat Hezbollah toen heel veel politieke problemen had en dat zij hun argwaan jegens u bevestigd zagen toen ze twee soennieten bij u thuis zagen (CGVS, p.20 & pp.22-25) doch deze argumenten kunnen, en dat hoeft geen betoog, bovenstaande bedenkingen niet weerleggen.

Om alsnog aan te tonen dat het loutere feit "tegen hun te zijn" voldoende was om problemen te krijgen, verwijst u naar de moord op een soenniet die protesteerde voor de Iraanse ambassade (CGVS, p.28). Dit incident doet evenwel geen uitspraak over uw persoonlijke asielrelaas. De mogelijkheid geboden uit te weiden over andere mensen die gelijkaardige problemen kenden net als u, blijven uw verklaringen weinig overtuigend. Andere mensen die net als u opgepakt en mishandeld zijn omdat zij collaboreerden tegen Hezbollah, kent u persoonlijk niet. Wel haalt u vaagweg aan dat ook "heel veel andere jongens" stiekem dronken en omwille van dezelfde problemen het land verlieten of zouden verlaten. Via vrienden kreeg u deze verhalen dagelijks te horen. Desalniettemin kan u hiervan geen concrete voorbeelden geven. Des te opmerkelijker is de vaststelling dat u zelfs nooit heeft geïnformeerd naar de situatie van andere personen (CGVS, p. 27). Zulke informatie was nochtans van essentieel belang om uw eigen risico op vervolging correct te kunnen inschatten. Ook deze blij van desinteresse doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees.

Op het einde van het gehoor gevraagd hoe Hezbollah 100% zeker kon zijn van het gegeven dat u samenwerkte met de soennieten, ze zouden dit tegen uw familie hebben gezegd, geeft u aan dat dit een valse beschuldiging was en dat dit hun manier was om u naar Syrië te sturen om daar te gaan vechten (CGVS, p. 28-29). Het hoeft geen betoog dat ook deze uitspraak elke logica ontbeert. U geeft duidelijk aan dat Hezbollah meer macht heeft dan de overheid en u op een indirecte manier kan vermoorden (CGVS, p. 31). Moesten ze u echt naar Syrië hebben willen sturen of u hebben willen doden, dan hadden ze dat al veel eerder kunnen doen, zo blijkt uit uw verklaringen. Bovendien kan er nog worden aangestipt dat het niet kan overtuigen dat Hezbollah net u voor een dergelijke missie op het oog had daar het niet meer dan logisch is dat een dergelijke 'opdracht' slechts kans op slagen maakt wanneer ze uitgevoerd wordt door personen die de ideologie en het gedachtengoed van Hezbollah genegen zijn.

Voorts legt u geen enkel begin van bewijs voor in verband met de drie arrestaties door Hezbollah terwijl u nochtans melding maakt van drie daaropvolgende ziekenhuisopnames en een kinesitherapeutische behandeling van acht maanden. Geen van uw verschoningen – met name dat

Hezbollah alle ziekenhuizen in uw wijk controleert, dat zij soms wel attesten geven maar hier nooit een reden op vermeld staat, dat u wel een voorschrift voor medicijnen had in Libanon maar dat niet langer voorhanden is, dat u nooit had gedacht zulke documenten nodig te hebben - doet afbreuk aan bovenstaande vaststelling (CGVS, pp. 15-20 & pp.25-26). Bijgevolg slaagt u er totaal niet in om uw verklaringen zelfs maar enigszins aannemelijk te maken op basis van documenten, terwijl men in uw geval redelijkerwijs kan verwachten dat u toch een begin van bewijs zou moeten kunnen aanbrengen. Het medische attest d.d. 19 augustus 2013 bevestigt dat u lineaire littekens heeft op de rechteronderarm, op de rechterdij en op het linkerbeen. Hierbij dient evenwel benadrukt te worden dat de dokter niet in staat is om met zekerheid te oordelen over de mogelijke oorzaken die aan de basis liggen van de door hem geobserveerde littekens. Dat bovenstaande letsels te wijten zijn aan waarschuwingen van de islamitische moslims is louter gebaseerd op uw verklaringen. Het medische attest dat bovendien werd opgesteld op een moment dat u zich reeds in België bevond, is dan ook geenszins van die aard dat het een ander licht kan werpen op de inschatting van uw asielmotieven.

Tenslotte slaagt u er niet in voldoende zwaarwichtige aanwijzingen op te geven waaruit kan worden geconcludeerd dat u momenteel nog steeds zou worden gezocht door Hezbollah. Enige tijd na uw aankomst in België vernam u van uw moeder dat drie jonge, onbekende mannen jullie huis ongeveer vier keer in de gaten hebben gehouden. De eerste keer was twintig dagen na uw aankomst, de laatste keer was vijftien dagen voor het gehoor op de zetel van het CGVS. De eerste drie keer was Hezbollah op zoek naar u, de laatste keer onderzochten zij alle huizen in navolging van een explosie. Niet alleen betreffen dit louter blote beweringen van uwentwege die u niet kan staven met bewijsdocumenten. Ook maakt u hiermee niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Libanon het slachtoffer zou worden van persoonlijke vervolging door Hezbollah. Dat deze mannen de eerste drie keer aan het controleren waren of u zou thuiskomen of niet, berust immers louter op uw eigen veronderstellingen. Gevraagd waaruit uw moeder, die slechts vaststelde dat er onbekende mannen jullie huis surveilleerden, afleidt dat deze personen op zoek waren naar u, geeft u toe dat ook zij niet zeker was, maar dat zij louter dacht dat het omwille van u was terwijl zij misschien evenzeer voor iets anders kwamen. Hieruit kan niet afgeleid worden dat het leden van Hezbollah waren die u wilden vermoorden omwille van uw levensstijl of uw vermeende collaboratie met soennieten. Verder reikt u geen enkel concreet element aan dat erop wijst dat deze observaties in direct verband staan met uw persoonlijke problemen. De vaststelling dat u sedert uw vertrek uit Libanon geen andere aanwijzingen kan opgeven, doet concluderen dat u er niet in slaagt een persoonlijke vrees voor vervolging door Hezbollah aannemelijk te maken (CGVS, pp.30-31).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend. Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon – De actuele veiligheidssituatie- dd. 14 oktober 2013) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De betrokkenheid van Hezbollah in de Syrische burgeroorlog heeft geleid tot een toenemende polarisatie tussen de soennitische en sjiiitische gemeenschap in het land. Hierbij wordt de grensregio met Syrië het meest getroffen door de uitwassen van het Syrische conflict. Het geweld concentreert er zich hoofdzakelijk in de Bekaa-vallei (Hermel, Aarsal, Baalbek) en Akkar. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. Ook bij het toenemend sektarisch geweld in de grensregio's vallen de slachtoffers vooral onder de strijdende partijen. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er sinds het begin van de opstand in Syrië gewelddadige confrontaties plaatsvinden tussen de bewoners van de soennitische wijk Bab al-Tabbaneh en de Alawitische wijk Jabal Mohsen in de stad Tripoli. Bij deze gevechten vallen de meeste slachtoffers onder de betrokken strijders, en blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. In de overige regio's, inclusief de hoofdstad, is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is stabiel. In de Palestijnse kampen is de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen inspanningen om tot een grotere eenheid te komen en niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Ofschoon de situatie in Libanon gespannen is kan er derhalve niet besloten worden dat de actuele situatie in Libanon er een is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat de situatie er van dien aard zou zijn dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Libanon actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de door u voorgelegde documenten dient te worden vastgesteld dat deze bovenstaande appreciatie van uw asielaanvraag niet kunnen wijzigen. Uw originele identiteitskaart, uw originele rijbewijs, uw originele diploma van het middelbaar onderwijs, de drie originele diploma's van uw hotel – en restaurantopleiding en het origineel bewijs dat u werkte voor het bedrijf Al Sukleen, hebben betrekking op uw identiteit, uw opleiding en uw werk in Libanon. Dit zijn gegevens die hier niet ter discussie staan. Het medische attest werd reeds besproken in een bovenstaande paragraaf.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Op 9 mei 2014 laat verwerende partij aan de Raad overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) een aanvullende nota met nieuwe elementen geworden. Het betreft de COI Focus “Libanon. De actuele veiligheidssituatie in Libanon” van 25 april 2014, een actualisatie van de informatie met betrekking tot Libanon vervat in de COI Focus “Libanon. De actuele veiligheidssituatie in Libanon” van 14 oktober 2013 gevoegd aan het administratief dossier. Bij aangetekend schrijven van 12 mei 2014 werd deze aanvullende nota overgemaakt aan verzoeker.

Ter zitting stelt verzoeker deze aanvullende nota nog niet te hebben ontvangen. Bij beschikking van 19 mei 2014 verzoekt de voorzitter van de IVe kamer met toepassing van artikel 39/76, § 1, zevende lid van de vreemdelingenwet aan verzoeker om binnen de acht dagen vanaf de kennisgeving van deze beschikking zijn bemerkingsen betreffende voornoemde nieuwe elementen mee te delen, alsook betreffende het standpunt van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omtrent de weerslag van deze nieuwe elementen op de mogelijkheid tot toekenning of behoud van de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus. Bij aangetekend schrijven van 30 mei 2014 liet verzoeker aan de Raad zijn repliek geworden.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de amateuristische aanpak waarop Hezbollah hem op 14 juli 2013 zou hebben proberen in te rekenen dermate opmerkelijk is dat zijn verklaringen in deze totaal niet kunnen overtuigen, zoals wordt toegelicht, (ii) het niet duidelijk is waarom Hezbollah hem precies van collaboratie met de soennieten zou beschuldigen en ze er zeker van zouden zijn dat hij banden had met hun vijanden, het evenmin duidelijk is welke geheime informatie hij volgens Hezbollah dan zou kunnen doorgeven aan de soennieten aangezien hij, noch zijn familie politiek actief was, uit zijn verklaringen ook niet blijkt dat hij enige interesse hierin vertoonde en hij gewoon in zijn winkel werkte en Hezbollah hem daarenboven reeds tweemaal had aangehouden naar aanleiding van zijn dronkenschap zodat zij het valse voorwendsel van collaboratie dan ook gemakkelijk achterwege hadden kunnen laten, (iii) zijn verwijzing naar de moord op een soenniet die protesteerde voor de Iraanse ambassade geen uitspraak doet over zijn persoonlijk asielrelaas, hij persoonlijk geen andere mensen kent die net als hij opgepakt en mishandeld zijn omdat zij collaboreerden tegen Hezbollah en hij wel vaagweg aanhaalt dat ook “heel veel andere jongens” stiekem dronken en omwille van deze problemen het land verlieten of zouden verlaten doch hij hiervan geen concrete voorbeelden kan geven, (iii) zijn uitspraak aan het einde van het gehoor dat de valse beschuldiging door Hezbollah hun manier was om hem naar Syrië te sturen om daar te gaan vechten elke logica ontbeert daar verzoeker aangeeft dat Hezbollah meer macht heeft dan de overheid en hem op een indirecte manier kan vermoorden zodat ze hem al veel eerder naar Syrië

hadden kunnen sturen of hem hadden kunnen doden indien zij dit werkelijk wilden en het bovendien niet kan overtuigen dat Hezbollah net hem voor een dergelijke missie op het oog had daar het niet meer dan logisch is dat een dergelijke 'opdracht' slechts kans op slagen maakt wanneer ze uitgevoerd wordt door personen die de ideologie en het gedachtengoed van Hezbollah genegen zijn, (iv) hij geen enkel begin van bewijs voorlegt in verband met de drie arrestaties door Hezbollah terwijl hij nochtans melding maakt van drie daaropvolgende ziekenhuisopnames en een kinesitherapeutische behandeling van acht maanden en hij hiervoor geen afdoende verschoning biedt en het medische attest van 19 augustus 2013, dat werd opgesteld op een moment dat hij zich reeds in België bevond en dat bevestigt dat hij lineaire littekens heeft op de rechteronderarm, op de rechterdij en op het linkerbeen, geenszins van die aard is dat het een ander licht kan werpen op de inschatting van zijn asielmotieven daar de dokter niet in staat is om met zekerheid te oordelen over de mogelijke oorzaken die aan de basis liggen van de door hem geobserveerde littekens, (v) hij er niet in slaagt voldoende zwaarwichtige aanwijzingen op te geven waaruit kan worden geconcludeerd dat hij momenteel nog steeds zou worden gezocht door Hezbollah en hij in dit verband blijft steken in louter blote beweringen en veronderstellingen van zijnentwege die hij niet kan staven met bewijsdocumenten, zoals omstandig wordt uiteengezet, (vi) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat, ofschoon de situatie in Libanon gespannen is, niet kan besloten worden dat de actuele situatie in Libanon er een is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch dat de situatie er van dien aard zou zijn dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van voormeld artikel en (vi) de overige door verzoeker voorgelegde documenten slechts betrekking hebben op zijn identiteit, zijn opleiding en zijn werk in Libanon, gegevens welke niet ter discussie staan.

2.4.1. In het verzoekschrift laat verzoeker gelden als volgt: *“Verzoeker is van mening dat de motivering blijkt geeft van vooringenomenheid en dat er niet voldoende rekening wordt gehouden met de informatie die hij heeft gegeven enerzijds en de algemene situatie in Libanon anderzijds.*

Weliswaar kan men het verbazingwekkend vinden dat de Hezbollah bij de laatste poging tot arrestatie – totaal onverwachts - langskwamen op een moment dat verzoeker –gelukkig en toevallig- niet thuis was, maar anderzijds dachten zij wellicht dat hij thuis was en vermoedden zij wellicht ook niet dat hij zo snel zou kunnen weggkomen.

De Hezbollah militanten bedreigden weliswaar inderdaad verzoeker via zijn familie met de dood maar voegden er ook aan toe dat ze verzoeker wel zouden vinden, hetgeen niet zo moeilijk is, precies gelet op de spionnen die overal aanwezig zijn.

Hoe dan ook, dit is wat er gebeurd is en verzoeker houdt er dan ook aan deze feitelijke gebeurtenissen formeel te bevestigen.

Dat het niet duidelijk is waarom Hezbollah verzoeker van collaboratie zou beschuldigen is in deze niet zo belangrijk, temeer omdat verzoeker dat inderdaad ook zelf niet precies kan inschatten en hij er zelf inderdaad op hamert dat hij niet collaboreert en dat de politiek hem koud laat; wat hem interesseert is feesten en plezier maken; verzoeker heeft zelf niet het inzicht om die beschuldigingen te duiden en/of in perspectief te plaatsen ,

Doch, in het asielcontentieux is het immers niet van belang welke de politieke activiteit/overtuiging van de kandidaat vluchteling is, doch wel de perceptie ervan door de vervolgende overheid; welnu, het is helemaal niet zo moeilijk om te begrijpen dat Hezbollah militanten hem gelet op zijn profiel wel degelijk daarvan kunnen verdenken; deze verdenkingen tov verzoeker zijn logisch, ook al kan er geen precieze inhoud gegeven worden aan de informatie die verzoeker dan wel zou doorsluizen;

Deze appreciatie getuigt echter van weinig inzicht in het functioneren van inlichtingendiensten, waarbij het immers niet altijd noodzakelijk is om op het eerste zicht te kunnen identificeren om welke informatie het gaat; bij dit soort diensten gaat het er in eerste instantie om om zoveel mogelijk gegevens te verzamelen, ook die gegevens die op het eerste zicht totaal waardeloos kunnen lijken.

Ook de stelling dat het vermoeden van verzoeker dat Hezbollah hem naar Syrië zou kunnen sturen totaal elke logica ontbeert getuigt eveneens van een éézijdige en kortzichtige beoordeling aangezien eventuele gedwongen recruten in de Syrische context wel over zéér weinig manoeuvreerruimte zouden beschikken om de plannen van hezbollah te saboteren, en men anderzijds in Syrië wel degelijk nood genoeg heeft aan inzetbare elementen; dat het niet per se om “opdrachten” moet gaan die een bijzondere motivatie en/of betrouwbaarheid vereisen doch dat het er in de toestand van burgeroorlog op aankomt te doden of gedood te worden.

Vereisen dat verzoeker bewijzen zou kunnen neerleggen over de totaal arbitraire arrestaties door de Hezbollah-militanten is totaal uit den boze, aangezien dergelijke bewijzen onbestaande zijn en ook niet kunnen bestaan.

Anderzijds liet verzoeker in België wel vaststellingen doen ivm de letsels die hij nog had ingevolge de gezegde arrestaties.

Ook is het zo dat hij thans ondertussen een poging heeft ondernomen om toch nog documenten op te vragen bij het hospitaal; hij dient deze nog te laten vertalen en zal ze daarna toevoegen aan zijn procedure.

Uiteraard kan verzoeker van hieruit geen zwaarwichtige aanwijzingen geven waaruit kan afgeleid worden dat hij momenteel nog gezocht wordt door Hezbollah, temeer daar de term zwaarwichtige aanwijzingen niet gedefinieerd wordt;

Hoe dan ook kan niet lichtzinnig worden gegaan over het feit dat er nog verschillende keren achter hem is gezocht/gevraagd maar uiteraard aangezien hij niet meer ter plaatse is, zijn er weinig andere aanwijzingen toe te voegen.

Verzoeker betreurt dus nogmaals dat al zijn verklaringen in twijfel worden getrokken en dit desondanks het feit dat hij inderdaad herhaaldelijk en over een min of meer langere periode het slachtoffer is geweest van grove mishandelingen én uiteindelijk van valse beschuldigingen van collaboratie door de Hezbollah militanten.

De verschillende incidenten werden in detail uitgelegd en er is geen reden om aan hun geloofwaardigheid te twijfelen op louter subjectieve gronden.

Verzoeker heeft zwaar geleden;

Hij was en is nog steeds een doelwit, hij kwam in het vizier van de Hezbollahmilitanten omwille van zijn uitgesproken onislamitisch gedrag (feesten met mensen van allerlei slag en afkomst en -overmatig – alcoholgebruik) – en dit voedde ook hun vermoedens inzake collaboratie, hetgeen niet totaal onlogisch is, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing ervan maakt.

In geval hij terugkeert naar Libanon zal hij zeker opnieuw in hun handen vallen en gelet op de voorgaande incidenten, riskeert hij om dan niet meer levend te ontkomen aan Hezbollah.”

2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker met deze argumentatie geen ernstige poging onderneemt op de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het uiten van blote beweringen, vermoedens en speculaties van zijnentwege en het bekritisieren en tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij evenwel deze bevindingen niet ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Verzoeker licht overigens niet *in concreto* toe met welke van zijn verklaringen of met welke informatie over de algemene situatie in Libanon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

In zoverre verzoeker erop wijst dat bewijzen over de totaal arbitraire arrestaties door de Hezbollahmilitanten onbestaande zijn zodat niet kan worden vereist dat hij dergelijke bewijzen zou kunnen neerleggen, gaat hij uit van een verkeerde lezing van de motieven van de bestreden beslissing, waar verzoeker niet wordt verweten geen bewijzen bij te brengen van de arrestaties op zich doch wel dat hij geen enkel begin van bewijs voorlegt dan de drie daaropvolgende ziekenhuisopnames en een kinesitherapeutische behandeling van acht maanden. Van verzoeker kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat hij hieromtrent enig begin van bewijs kan bijbrengen. In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij ondertussen een poging heeft ondernomen om toch nog documenten op te vragen bij het hospitaal, dat hij deze nog dient te laten vertalen en dat hij ze daarna zal toevoegen aan de procedure. Dat verzoeker er thans, pas na confrontatie met een weigeringsbeslissing, naar eigen zeggen plots wel in geslaagd zou zijn om documenten te bekomen die zijn ziekenhuisopnames kunnen staven moet evenwel bevreemdend worden geacht gelet op zijn eerdere verklaringen dat Hezbollah alle ziekenhuizen in zijn wijk controleert en dat zij soms wel attesten geven maar hier nooit een reden op vermeld staat (administratief dossier, stuk 6, p. 16 en p. 20).

Waar verzoeker nog verwijst naar het door hem bijgebrachte medisch attest waarin bepaalde vaststellingen worden gedaan over letsels die hij heeft opgelopen, benadrukt de Raad dat de behandelende arts slechts vaststellingen doet betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdende met zijn bevindingen kan de arts weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen doch hij kan nooit de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Bijgevolg biedt het voorgelegde medisch attest geen bewijs van de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen zou hebben opgelopen.

Zoals correct wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, hebben de overige door verzoeker voorgelegde documenten slechts betrekking op zijn identiteit, zijn opleiding en zijn werk in Libanon, gegevens welke niet ter discussie staan. Deze stukken vormen evenwel geen bewijs van de door hem aangehaalde feiten of de beweerde vervolging.

2.4.3. Zo verzoeker nog meent dat de motieven van de bestreden beslissing louter gebaseerd zijn op subjectieve inzichten van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen die hem worden aangereikt door de asielzoeker. Uiteraard houdt een dergelijke beslissing een beoordeling in van de waarde van de desgevallend aangebrachte bewijselementen alsook van de verklaringen van de asielzoeker.

De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit het voorgaande, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet verzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5.1. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door hem opgediste vluchtrelaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

2.5.2. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Libanon, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt op basis van de informatie gevoegd aan het administratief dossier (COI Focus Libanon. De actuele veiligheidssituatie in Libanon van 14 oktober 2013), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er voor burgers in Libanon actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de aan de Raad op 9 mei 2014 overgemaakte update blijkt dat vaststellingen en conclusies van de COI Focus van 14 oktober 2013 nog steeds gehandhaafd blijven.

Uit deze informatie blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De betrokkenheid van Hezbollah in de Syrische burgeroorlog heeft geleid tot een toenemende polarisatie tussen de soennitische en sjiitische gemeenschap in het land. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van autobommen, politieke moorden en grensgeweld. Tot nu toe concentreerde het geweld zich hoofdzakelijk in de gevestigde frontlines in Tripoli, de grensstreek met Syrië en de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. In de grensregio met Syrië concentreert het geweld zich in de Bekaa-vallei (Hermel, Aarsal, Baalbek) en Akkar. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. Ook bij het toenemend sektarisch geweld in de grensregio's vallen de slachtoffers vooral onder de strijdende partijen. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er sinds het begin van de opstand in Syrië gewelddadige confrontaties plaatsvinden tussen de bewoners van de soennitische wijk Bab al-Tabbaneh en de Alawitische wijk Jabal Mohsen in de stad Tripoli. Bij deze gevechten vallen de meeste slachtoffers onder de betrokken strijders. In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is stabiel. Ook in de Palestijnse kampen is de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict (p. 33-34).

Niettegenstaande uit het geheel van informatie waarop de Raad vermag acht te slaan aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij hoofdzakelijk in de grenszone in het noorden van Libanon ook burgerslachtoffers zijn gevallen ten gevolge van invallen en raketaanvallen door het Syrische leger en Syrische rebelligroeperingen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat de actuele situatie in Libanon er een is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch dat de situatie er van die aard zou zijn dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van vernoemd artikel. Met de argumentatie dat verzoeker afkomstig is uit Zuid-Beiroet, een zone die gedomineerd wordt door Hezbollah, dat uit de informatie bijgebracht door het Commissariaat-generaal blijkt dat onder andere de zuidelijke buitenwijken van Beiroet verhoogd onveilig zijn, dat de algemene onveiligheidssituatie weliswaar nog enigszins onder controle blijkt en de gewone burger nog grotendeels gespaard wordt doch dat de vaststelling dat de "gevolgen van Hezbollah's betrokkenheid in de Syrische burgeroorlog zich laten voelen in Libanon" de door hem ingeroepen feiten wel degelijk plausibel maken en nopen tot meer voorzichtigheid, brengt verzoeker geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken en toont hij allerminst aan dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Dienvolgens wordt bovenstaande analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS